

## Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Poposesc cu sfinții în sărbătoare de cuvânt și petrec cu ei ca și în cer aici, unde Mi-am ales acum, la sfârșit de timp, locul lucrărilor Mele pe pământ, locul venirii slavei Mele între oameni, iar slava Mea este cuvântul, ca și la început când am făcut cerul și pământul cu cuvântul.

Mă așez cu praznic ceresc acum aici. Am suitele cerești cu Mine, am oștirile cerești care Mă însoțesc cu slavă mare. O, ce fericire pe îngeri! Au pe Domnul aici și stau aici cu El, în văzduhul acoperit cu alb, sub cortul alb, sub care Eu Mă adun cu voi și cu sfinții Mei, o, îngerași ai slavei. Aripioarele voastre vă țin aici acum, iar zborul vi se odihnește sub slava acestei zile de praznic sfânt. Iată ucenicii Mei veniți cu Mine aici, la praznic pentru mama Mea Fecioara, ca și acum două mii de ani când a fost ea petrecută de ei spre sălile cerești și îngerești. Iată scaunul de heruvimi, pe care ea este purtată în văzduhul acestei sărbători.

Slava Mea și a ta, o, mama Mea, această slavă este sărbătorită azi. Plini de dor Ne întâmpină sub albul de deasupra cei care au călătorit la întâlnirea Noastră cu ei aici, mamă. Ucenicii Mei stau de o parte și de alta a suitei slavei sărbătorii cea pentru tine, mamă slăvită, căci smerenia ta a fost tot o slavă pe pământ pentru cei din cer, care-ți priveau mărirea, o, mama Mea.

O, pace vouă, celor din cer și celor de pe pământ adunați la praznic sfânt în acest loc pregătit pentru slava Mea! Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Mele Fecioara. Să audă puterile întunericului numele Meu rostit de însăși gura Mea și să se cutremure și să se teamă de lumina Mea, pe care întunericul n-o poate cuprinde.

O, pace vouă, fii și fiice ale credinței sfinte! Pe nori de cuvânt v-ați adunat aici, că am trimis spre voi cuvântul Meu, care v-a vestit și v-a binecuvântat și v-a adunat aici. Mă aplec râvnei voastre pentru cei din cer cu care vin pe pământ acum. Se face pământul cer acolo unde Eu poposesc și lucrez cu sfinții Mei, cu slava Mea cerească și cu masă de cuvânt. O, dacă n-ați avea credință în venirea Mea cuvânt pe pământ, Eu n-aș putea să pun masă de cuvânt pe pământ. O, ce mare minune este credința! Cel ce crede în venirea Mea cuvânt pe pământ, acela este făcător de minuni, credința lui face minuni, aduce pe Domnul pe pământ cu masă de cuvânt. Nu sunt bolnavi la cap cei ce cred așa, ci sunt bolnavi toți care nu cred și-și au mintea în cele ce trec și nu mai sunt, căci ca niște năluci trec, dar slava Mea nu trece, și este ea cu cei ce cred și ascultă de Dumnezeu, și Mi-e tare ușor cu ei să petrec pe pământ ca și în cer, și iată, stau cu voi în sfat pe pământ, și e minune mare această minune.

O, aveți grijă să vă iubiți unii pe alții așa cum vă iubesc Eu, că vin cu cerul la voi și vă iubesc cu el. Așa și voi, veniți unii spre alții cu cerul în voi și iubiți-vă unii pe alții așa, căci altfel de iubire nu este iubire, fiindcă numai din cer vine iubirea, căci locul ei este cerul. Aveți grijă să faceți din voi locaș ceresc ca să stea în voi iubirea, căci locul ei este cerul. Când nu vă iubiți unii pe alții cu dor mult în voi, cu cer mult în voi, nu este în voi iubirea, dar căutați-o și luați-o în voi, nu stați fără iubire, nu stați fără această minune în voi, căci trebuie lumină multă pe pământ. E pustiu pământul de lumină și este întuneric adânc pe pământ, ca și la început când Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor și când Dumnezeu a zis «*Să fie lumină!*», și s-a făcut lumină, și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric și a numit lumina ziuă, iar întunericul l-a numit noapte, și a făcut Dumnezeu apoi cerul și pământul. Iată, mai întâi trebuie lumină multă pe pământ, și apoi cerul cel nou și pământul cel nou. Nu stați fără iubire în voi, fără această minune în voi, căci trebuie lumină multă pe pământ, și nimeni n-a putut face minunea aceasta fără să aibă iubire multă în el.

O, cât de cuminți trebuie să fie cei ce au iubire, fie ea și plină de văpaia ei! Cine a fost pe pământ mai cumințe ca și mama Mea Fecioara? Nimeni n-a fost ca ea de cumințe. O, mamă

scumpă a Mea, nimeni mai cuminte ca tine n-a mai fost pe pământ, nimeni, decât tu și Eu, mamă. O, cine ți-a dat atâta frumusețe? Spune tu, mamă, o, spune tu! Amin.

— *Suferința, Fiule scump, ea a fost podoaba sufletului meu, ea m-a împodobit atâta de frumos, ea m-a învățat să fiu cuminte pentru ea și s-o port sfioasă și să fiu cea mai frumoasă, Fiule scump. O, cine dintre cei ajunși în cer de pe pământ ar putea crede că omul frumos este cel plin de fericire pe pământ între oameni? O, frumusețea omului nu se poate cunoaște aici, unde toate se veștejesc și nu mai sunt, ci ea se măsoară numai apoi, numai după ce fapta vieții omului se așează la lumină ca să fie măsurată, iar fapta vieții este aici, pe pământ.*

*Suferința a fost cumințenia mea, Fiule scump. Ea nu m-a lăsat să privesc fărădelegea. Încă din pruncie Tatăl mi-a împărțit suferință și m-a crescut prin ea și pentru ea, ca să semăn cu Tine întru totul, Fiul meu Iisus. Tu ai suferit încă de când Te purtam în brațe Prunc, și ai suferit apoi până la cruce, și ai suferit în cer apoi până acum, și până la sfârșit va fi să ai suferință, căci fericirea omului căzut din rai cere plată scumpă, cere suferință pentru Dumnezeu, Fiule scump, fiindcă Dumnezeu l-a zidit pe om. Când copilul face o stricăciune pe pământ cuiva, suferă copilul vreo rușine, vreo suferință? O, nu, dar suferă tatăl său, mama sa, iar dacă și pedeapsă ia copilul lor, suferă și mai dureros părinții.*

*Iată, suferința este cumințenie, îl ține cuminte pe cel ce suferă, și cine a fost mai cuminte ca mine și ca Tine, Fiule scump? căci pentru suferință ai venit să porți pe pământ. Ai suferit în cer până să vii, și ai suferit apoi toată vremea pe pământ, și iarăși ai suferit în cer cu Tatăl și cu mine și cu sfinții, și suferim pentru om, Fiule Iisus. Mă mângâi în suferință, mă mângâi cu iubirea de Tine, căci iubirea de Dumnezeu este dorul cel mai mângâios pentru cel ce știe această taină a mângâierii cea mai de sus venită, și iată de ce am fost eu cuminte, și mulți pot fi la fel dacă pot ei pătrunde dorul acestei mângâieri, cea mai de sus mângâiere pentru cei ce iubesc suferind cu iubire și nădăjduind cu putere în zilele veșniciei, veacul cel fără de sfârșit, veacul ce va să fie, Fiule scump.*

*Grăiesc vouă acum, vouă, celor adunați în ziua mea de serbare aici, sub slava Domnului. Am grăit cu Fiul meu Iisus Hristos, Cel plin de slava suferinței cea pentru om, și grăiesc acum vouă, îndemnându-vă spre această slavă, slavă ca și a mea, slava suferinței, iubirea cea fără de seamă în om. Nimeni să nu mai creadă și să nu mai spună că iubirea este bucurie. Ea este suferința cea care tânjește în om după veacul veșniciei, nu după cele ce trec și nu mai sunt apoi. O, fiți cuminți, fiți și voi cuminți prin această frumusețe a sufletului, prin suferința iubirii, iubire pentru cei din cer și pentru Iisus Hristos, Fiul meu. El nu vă poate măsura iubirea decât prin suferință și prin cumințenia ei în voi. Nu vă supărați în suferință, ci fiți cuminți, cuminți așa cum am fost eu, și fiți frumoși, frumoși, așa cum eu am fost prin suferință. Amin.*

*Vă îndemn acum cum să căutați iubirea de Dumnezeu. Ea trebuie zidită în voi, dar trebuie lepădare de sine pentru acest locaș, pentru ca să se facă iubirea locaș în voi, locaș al vostru apoi. O, fiule, dacă-ți spune ție cineva care nu-ți intră în suflet ție, dacă-ți spune despre iubire și despre drumul ei spre tine și drumul tău spre ea, dar tu nu poți primi în suflet pe cel ce dă să-ți împartă aceasta, cine e de vină între tine și el? O, lipsa dragostei din tine e de vină, căci Fiul meu n-a putut face nici o minune acolo unde nimănui nu-i ardea sufletul pentru înviere, pentru viață vie în el, și iată, omul ia viață de unde-i convine, de unde-i cade bine, nu ia de la cei ce dau viață așa cum dă Fiul meu Iisus Hristos. Dragostea este cea care ține viața în om și omul în viață, iar altfel de viață este așa cum își ia omul ca să aibă cum vrea el, iar eu vă învăț pe voi, ca și pe mine vă învăț viața Domnului în voi. Puteți, oare, să-L aveți numai pe El de viață în voi? Nu uitați că El v-a spus vouă despre El și a zis: «Eu sunt Calea, Adevărul și Viața». O, nu uitați acest cuvânt al Lui, că e mare cuvântul lui Dumnezeu și trebuie să ascultăm de El așa cum Tatăl a spus: «De El să ascultați!». O, nu uitați să fiți neamul Lui, că scris este: «Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeuul lui, poporul pe care l-a ales de moștenire Luiși». Dar iată, și pământul cel ales pentru Dumnezeu trebuie să-l iubiți și să-l căutați, căci omul trebuie să învețe*

*iarăși drumul spre rai, și toate se fac cu pregătire mare, cu mers sfânt, cu credință și cu adunare lângă Domnul atunci când El sună din trâmbiță ca să veniți la El și să vă dea din viața Sa, din gura Sa, așa cum i-a dat omului atunci când l-a zidit.*

*Iată aici pământul Domnului, moștenirea Lui, ca și poporul pe care l-a ales Luiși. Fiți sfioși când veniți, fiți sfioși, fiilor. Eu cu sfială călcam pe pământ, și se sfințea pământul sub pașii mei sfioși și tresălta de mângâiere sub duhul meu cuminte. O, mângâiați cerul și pământul, fiilor. Mai întâi trebuie lumină multă pe pământ, și apoi cerul cel nou și pământul cel nou, prin iubire lucrate, căci iubirea este lumina cu care Domnul la început a zis: «Să fie lumină!», și s-a făcut lumină la cuvântul Său, iar cuvântul Său este iubire, fiilor.*

*Mă aplec și vă mulțumesc pentru venirea voastră la praznicul meu. Vă dau din harul meu, din duhul cumințeniei mele vă dau daruri multe, numai să le simțiți mireasma, numai să le doriți pe ele, pe cele purtate în cumințenia mea de pe pământ. Pace vouă! Ca și Fiul meu vă dau și eu. Amin.*

— O, pace ție, mama Mea! S-au umplut de slavă inimile lor, s-au umplut de hrană dulce, de dor sfânt, mamă. Această sămânță sfântă să găsească în ei ocrotire și îngrijire și să crească ea apoi și să se facă floare scumpă, duhul cumințeniei, pe care tu l-ai purtat cu tine pe pământ, o, mama Mea.

O, fiilor, cu dulce să păstrați în voi și între voi iubirea pe care v-a deslușit-o mama Mea Fecioara. Primiți-vă unii pe alții, dar dacă nu vă doriți între voi așa cum Eu v-am dorit să veniți la Mine și să petrec cu voi, nu vă veți primi între voi cu dulce și cu dor, și nu aveți de unde să știți când Îl puteți respinge pe Domnul când respingeți pe frați. În frați trebuie să fie dorul de Domnul, și aceia pot fi frați între ei, și întru Mine apoi frați, și va sta în ei dorul de Dumnezeu și-i va mâna dorul și vor merge ei pe cărările mărturisirii și ale simțirilor de sus, ale iubirii, fiilor.

O, veniți la întâlnirea Mea cu voi, că Eu vă pregătesc vouă pașii spre ziua cea mai de pe urmă a trâmbițării Mele, și vă învăț de pe acum pentru ea și cu ea. Aici este locul venirii cuvântului Meu pe pământ, și nu este acest loc ca și celelalte locașuri cunoscute a fi locuri de închinare, și care sunt la îndemâna fiecărui trecător care-și lasă pe acolo apucăturile lui, duhul lui, pașii lui neașezați, care rămân peste tot cu duh lumesc, cu umblet lumesc, pământ călcat de cei ce nu se sfîesc pentru Domnul și pentru curățenia locurilor afierosite Domnului, căci omul sfințește locul, și nu locul îl sfințește pe om, iar pentru cele stricate în om, omul strică locul, și locul îl strică pe om, așa cum se vede peste tot pe pământ.

Fiți plini de dor și de dragoste când trâmbița Mea sună spre voi să vă poarte pașii spre izvorul Meu de cuvânt și spre petrecerea Mea cu voi și cu cei din cer aici, fiilor. Iată ce sărbătoare dulce în cer și pe pământ! Sunt însoțit de oștiri cerești. De o parte și de alta a Mea și a mamei Mele Fecioara la masa cea de azi stau ucenicii Mei, ca și acum două mii de ani la această sărbătoare. O, e țara română mângaiată de jur-împrejur de mama Mea Fecioara și e vegheată cu dragostea și cu ocrotirea ei, dar cel mai dulce pământ pentru cer în acest pământ român este aici, unde Eu pun masă de cuvânt ca să aibă împărțitorii Mei ce da, numai să aibă cine să ia și să trăiască prin cuvântul Meu cel ce ia.

O, neam român, cât Mă doare că nu dai tu să auzi glasul Meu, care plânge pe vatra ta după om! O, biserică a neamului român, cât de lumește petreci tu în mijlocul acestui neam rece cu căutarea lui după Mine! O, cât vei mai putea tu să te numești biserica lui Hristos? O, cât te vei mai înșela să crezi că poți să stai cum vrei tu sub acest nume? Deschide ușa și vezi cine bate. Bat la ușa ta cu toiagul, cu cuvântul Meu bat ca să ieși întru întâmpinarea Mea, dar tu trăiești de capul tău, în sângele tău și Mă doare de la tine când bat să-Mi deschizi, iar tu nu Mă primești, ci dai să nu-Mi cunoști glasul Meu de Păstor milos pe urma ta. O, pe ce urmă mergi tu, biserică a neamului român? Te văd din cer strămoșii tăi și nu-ți zăresc fața și pașii. O, unde mergi? O, până când? Cu durere în glas te întreb aceasta, Eu, Domnul Iisus Hristos te întreb. E aproape ziua când tu vei putea vedea deslușit că Eu am fost acest cuvânt sfânt. O, când tu Îmi vei sluji Mie și nu ție,

slavei Mele și nu slavei tale, atunci va fi să vindec tu rana Mea cea de la neascultarea ta, dar va veni, oare, o zi atât de mare de la tine spre Mine? Voi putea să-ți spun într-o zi după adevăr: Pace ție, biserica Mea? O, caută să-ți răspunzi ce vrei să faci. Amin.

Mă aplec acum cu toate oștirile cerești și așez mâna Mea peste voi și tainic vă dau puteri din cer pentru calea voastră pe pământ. V-ați adunat cu dor la izvorul Meu de cuvânt. Dorul după Mine vi-l dăruiesc. Purtați-l, fiilor, și fiți cuminți prin el ca mama Mea Fecioara. O, fiți cuminți ca ea, căci dorul e suferința cea mai dulce, cea mai sfântă între Mine și voi și vă ține ai Mei, fiilor. Ca pasărea care ciripește de deasupra, așa v-am dat azi glasul Meu, cântecul Meu de dor după om. Amin.

O, fii de la izvor, e Duhul Sfânt cuvântând peste voi și peste cei adunați. Trimiteți-L până la marginile pământului, trimiteți acest porumbel să ducă vestea Mea peste tot. Las pecetea Mea peste voi ca să vadă duhul rău și să tremure înaintea voastră, iar voi să tremurați la cuvântul Meu și să-l împliniți cu dor, și-Mi voi găsi în voi plăcerea, fiilor, și vă voi mărturisi ai Mei, purtători de Dumnezeu vă voi mărturisi pe voi. O, pace vouă! Vă întăresc trupușoarele căci sunteți neodihniți, iar azi aveți de vegheat și de lucrat.

Eu sunt aici, Eu sunt aici cu voi, fiilor. Amin, amin, amin.

*15/28 august 2013*